

RACA

SCIJ

Ski Club International des Journalistes
Slovenska sekcija novinarjev smučarjev

2007

Foto: Sašo Bizjak, Večer

**40. SREČANJE SCIJ SLOVENIJE -
DRUŠTVA NOVINARJEV
ŠPORTNIKOV SLOVENIJE**

MARIBOR - 11. do 17. februar 2007

40 (štirideset) !

»Res mi ni v čast in prav močno mi je nerodno! Ampak, v teh dneh, ko to pišem - točno teden dni pred začetkom našega novinarskega smučarskega srečanja - 40. (štirideseta!) po vrsti, bolj kot o častitljivi 40-letnici sanjam o 40 centimetrih snega. Naravnega, umetnega, puhestega, zmrznenega, srežastega, južnega - kakrnega koli, samo, da zeleni trave ne bi skazile naše smučarje. Danes je bilo v Ljubljani 12, na Pohorju 10 in v New Yorku 22 stopinj Celzija ...«

Tako sem začenjal uvodnik za Raco, ki sem ga pisal 6. januarja, ko je predvidenega začetka našega srečanja manjkal še natančno teden dni. Sanje so bile zaman in snega ni in ni hotelo biti, temperature pa so se tudi držale tam nad 10 stopinj Celzija. In ni bilo druge kot sprejeti odločitev: prvič v štiridesetih letih prestaviti naše srečanje. Saj se še spominjam zim, ko smo na vse načine premagovali težave bodisi s pomanjkanjem snega (kot denimo v Delnicah, kjer smo z lopatanjem snega rešili tekaško tekmo), ali pa na Rogli ne tako dolgo nazaj, (ko so nekateri tudi dva dni iskali svoje automobile pod kupi snega). Ampak tako nerešljivo kot letos pa še ni bilo.

Ogromno dela smo že opravili za predvideno januarsko srečanje, skoraj še več smo ga morali opraviti, da smo brez kakšnih vecijh (tudi finančnih) posledic srečanje odpovedali in ga »postavili« v nov termin. Morda pa se lahko kar preprosto sprijaznimo s tisto, da je »vsaka stvar za

nekaj dobra«. In bomo v tednu, ki je pred nami, ugotavljali ali je to res.

Neglede na to, v kakšnih razmerah proslavljamo naš štirideseti jubilej, smo lahko nanj upravičeno ponosni. Slovenski novinarji smo bili, pred 54 leti, takrat še v okviru prejšnje skupne države med pionirji SCJ-evskega gibanja in tudi danes smo med vplivnejšimi udi tega mednarodnega kluba, ki združuje novinarje smučarje iz 40 držav na petih celinah. Slovenski SCJ pa slavi še eno mini obletnico: pred petimi leti smo namreč iz sekcijskih DNS postali samostojno Društvo novinarjev športnikov, ki steje že več kot 150 članov. Tako vestnih, da celo redno plačujejo članarino!

Po mega uspehu z mednarodnim srečanjem novinarjev smučarjev Maribor 2000 - o tem spoštovanju pričajo sloviti brezokavniki, ki jih številni naši kolegi iz drugih držav še po šestih letih še vedno z veseljem nosijo - bomo, če bo vse po sreči (in seveda, če bomo zdravi) pripravili še eno svetovno srečanje. Seveda še v prihodnjih treh letih, kolikor še traja mandat sedanjem Izvršnemu odboru. Ker potem bo pa res treba počasi izpreči, do takrat pa vpreči mlade sveže moči, ki jim lahko z našimi bogatimi izkušnjami pomagamo nadaljevati uspešno delo.

Organizacijski odbor Maribora 2007: Meta, Uroš, Đeri, Klapši, Fredi, Sonček, Šopi, Urška in naši kolegi z Večera in Radia Maribor si bo prizadeval, da bo vsem čim lepše. Imejmo se lepo!

Vlado Krejač

PROGRAM JUBILEJNEGA SREČANJA

Maribor, 11. - 17. februar 2007

Nedelja, 11. februar

16.00 Dobrodošlica
19.15 Slovesna otvoritev 40. zimskega srečanja SCIJ Slovenija

20.00 Večerja in žur v dišku Raca

Ponedeljek, 12. februar

Smučanje, kakor in kjerkoli boste že eleli. Pohorje je pripravljeno.

13.00 Kosilo in zatem spet užitek na smučeh, morda v savni ali ... vse do večerje in naprej v dišku Raca

Torek, 13. februar

Spet bomo smučali in smučali ...

13.00 kosilo, popoldne okrog 17. ure odhod z avtobusom v mesto ob Dravi, v Vinagovo vinško klet, kamor nas vabi mariborski Zavod za turizem.

Po večerji diško Raca z vsem, kar sodi zraven

Sreda, 14. februar

10.30 Start veleslaloma

Sobota, 17. februar

Pospravili bomo prtljago, spili še kakšno kavico in se napotili proti domu.

Nedelja, 18. februar

13.00 Kosilo in razglasitev najboljših, tudi v novi kategoriji +65

19.30 Slovesnost ob 40. srečanju novinarjev smučarjev SCIJ Slovenija. Po uradnem delu bo večerja, prisluhnili in zavrteli pa se bomo ob zvokih romskega ansambla Halgato.

Četrtek, 15. februar

Dan za smučanje in pripravo na petkovo tekaško preizkušnjo.

13.00 Kosilo

17.30 Redni letni občni zbor Večerja in zabava

Petak, 16. februar

11.00 Start tekaške tekme

13.00 Kosilo z razglasitvijo rezultatov in podelitvijo medalj

20.00 Slavnostna večerja in razglasitev najboljših v kombinaciji.

Nedelja, 18. februar

13.00 Start veleslaloma

Nedelja, 18. februar

13.00 Kosilo in razglasitev najboljših, tudi v novi kategoriji +65

Nedelja, 18. februar

19.30 Slovesnost ob 40. srečanju novinarjev smučarjev SCIJ Slovenija. Po uradnem delu bo večerja, prisluhnili in zavrteli pa se bomo ob zvokih romskega ansambla Halgato.

Nedelja, 18. februar

13.00 Kosilo in razglasitev najboljših, tudi v novi kategoriji +65

Nedelja, 18. februar

19.30 Slovesnost ob 40. srečanju novinarjev smučarjev SCIJ Slovenija. Po uradnem delu bo večerja, prisluhnili in zavrteli pa se bomo ob zvokih romskega ansambla Halgato.

Nedelja, 18. februar

13.00 Kosilo in razglasitev najboljših, tudi v novi kategoriji +65

Nedelja, 18. februar

19.30 Slovesnost ob 40. srečanju novinarjev smučarjev SCIJ Slovenija. Po uradnem delu bo večerja, prisluhnili in zavrteli pa se bomo ob zvokih romskega ansambla Halgato.

Nedelja, 18. februar

13.00 Kosilo in razglasitev najboljših, tudi v novi kategoriji +65

Nedelja, 18. februar

19.30 Slovesnost ob 40. srečanju novinarjev smučarjev SCIJ Slovenija. Po uradnem delu bo večerja, prisluhnili in zavrteli pa se bomo ob zvokih romskega ansambla Halgato.

Nedelja, 18. februar

13.00 Kosilo in razglasitev najboljših, tudi v novi kategoriji +65

Nedelja, 18. februar

19.30 Slovesnost ob 40. srečanju novinarjev smučarjev SCIJ Slovenija. Po uradnem delu bo večerja, prisluhnili in zavrteli pa se bomo ob zvokih romskega ansambla Halgato.

Nedelja, 18. februar

13.00 Kosilo in razglasitev najboljših, tudi v novi kategoriji +65

Nedelja, 18. februar

19.30 Slovesnost ob 40. srečanju novinarjev smučarjev SCIJ Slovenija. Po uradnem delu bo večerja, prisluhnili in zavrteli pa se bomo ob zvokih romskega ansambla Halgato.

Nedelja, 18. februar

13.00 Kosilo in razglasitev najboljših, tudi v novi kategoriji +65

Nedelja, 18. februar

19.30 Slovesnost ob 40. srečanju novinarjev smučarjev SCIJ Slovenija. Po uradnem delu bo večerja, prisluhnili in zavrteli pa se bomo ob zvokih romskega ansambla Halgato.

Nedelja, 18. februar

13.00 Kosilo in razglasitev najboljših, tudi v novi kategoriji +65

Nedelja, 18. februar

19.30 Slovesnost ob 40. srečanju novinarjev smučarjev SCIJ Slovenija. Po uradnem delu bo večerja, prisluhnili in zavrteli pa se bomo ob zvokih romskega ansambla Halgato.

Nedelja, 18. februar

13.00 Kosilo in razglasitev najboljših, tudi v novi kategoriji +65

Nedelja, 18. februar

19.30 Slovesnost ob 40. srečanju novinarjev smučarjev SCIJ Slovenija. Po uradnem delu bo večerja, prisluhnili in zavrteli pa se bomo ob zvokih romskega ansambla Halgato.

Nedelja, 18. februar

13.00 Kosilo in razglasitev najboljših, tudi v novi kategoriji +65

Nedelja, 18. februar

19.30 Slovesnost ob 40. srečanju novinarjev smučarjev SCIJ Slovenija. Po uradnem delu bo večerja, prisluhnili in zavrteli pa se bomo ob zvokih romskega ansambla Halgato.

Nedelja, 18. februar

13.00 Kosilo in razglasitev najboljših, tudi v novi kategoriji +65

Nedelja, 18. februar

19.30 Slovesnost ob 40. srečanju novinarjev smučarjev SCIJ Slovenija. Po uradnem delu bo večerja, prisluhnili in zavrteli pa se bomo ob zvokih romskega ansambla Halgato.

Nedelja, 18. februar

13.00 Kosilo in razglasitev najboljših, tudi v novi kategoriji +65

Nedelja, 18. februar

19.30 Slovesnost ob 40. srečanju novinarjev smučarjev SCIJ Slovenija. Po uradnem delu bo večerja, prisluhnili in zavrteli pa se bomo ob zvokih romskega ansambla Halgato.

Nedelja, 18. februar

13.00 Kosilo in razglasitev najboljših, tudi v novi kategoriji +65

Nedelja, 18. februar

19.30 Slovesnost ob 40. srečanju novinarjev smučarjev SCIJ Slovenija. Po uradnem delu bo večerja, prisluhnili in zavrteli pa se bomo ob zvokih romskega ansambla Halgato.

Nedelja, 18. februar

13.00 Kosilo in razglasitev najboljših, tudi v novi kategoriji +65

Nedelja, 18. februar

19.30 Slovesnost ob 40. srečanju novinarjev smučarjev SCIJ Slovenija. Po uradnem delu bo večerja, prisluhnili in zavrteli pa se bomo ob zvokih romskega ansambla Halgato.

Nedelja, 18. februar

13.00 Kosilo in razglasitev najboljših, tudi v novi kategoriji +65

Nedelja, 18. februar

19.30 Slovesnost ob 40. srečanju novinarjev smučarjev SCIJ Slovenija. Po uradnem delu bo večerja, prisluhnili in zavrteli pa se bomo ob zvokih romskega ansambla Halgato.

Nedelja, 18. februar

13.00 Kosilo in razglasitev najboljših, tudi v novi kategoriji +65

Nedelja, 18. februar

19.30 Slovesnost ob 40. srečanju novinarjev smučarjev SCIJ Slovenija. Po uradnem delu bo večerja, prisluhnili in zavrteli pa se bomo ob zvokih romskega ansambla Halgato.

Nedelja, 18. februar

13.00 Kosilo in razglasitev najboljših, tudi v novi kategoriji +65

Nedelja, 18. februar

19.30 Slovesnost ob 40. sreč

Bela telovadnica nad Mariborom

Mariborsko Pohorje se turistično tako hitro razvija, da sicer kritični in nezaupljivi Mariborčani ugotavljajo - v zadnjih letih se je spremenilo bolj, kot v nekaj desetletjih

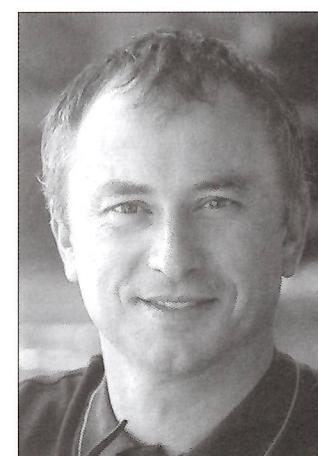
Na Mariborskem Pohorju, torej na obeh smučiščih, pri hotelu Bellevue in na Arehu, je skupaj 22 smučarskih naprav z urno zmogljivostjo 6000 smučarjev brez čakanja v vrstah in 220 hektarjev smučišč (od najlažjih do najtežjih) z 8 kilometrov nočne smuke. Da vse to deluje tako kot mora, skrbi Športni center Pohorje, ki se ukvarja tudi z gostinstvom in hotelirstvom, »mariborske« so tudi Kope, smučišče pri Ribniški koči in žičnice v Kranjski Gori. Za vzgojo tekmovalcev v smučanju in bordanju skrbi SK Branik, klub z dolgoletno tradicijo in velikimi smučarskimi imeni iz različnih generacij.

»Letos smo na Mariborskem Pohorju pognali novo štirišedežnico Poštela, proga ob njej pa je dobila novo podobo, saj smo opravili precejšnja zeme-

lejska dela. Nova je tudi štirišedežnica Kaštivnik na Kopah. Decembra sta bila odprtia novi apartmajski hotel Bolfenk in prenovljeni hotel Bellevue z novim spalnim prizidkom. Računamo, da se bo letos začela izvajati prva faza projekta Ruše. Gre za podaljšek smučišča ob vlečnicah Cojzerica za 1800 metrov in postavitev, najverjetnejne šest sedežnice, kar bi moralo biti narejeno do naslednje zimske sezone, odvisno od pridobitve gradbenega dovoljenja. Vrednost projekta znaša okoli 8 milijonov evrov. Prijavili smo se na razpis za evropska sredstva,« je povedal Srečko Jesenšek, direktor Pohorske vzpenjače, ki ni samostojno podjetje, ampak posluje v sklopu Športnega centra Pohorje.

Nekoliko bolj dolgoročno načrtujejo žičniško povezavo z Areha vse do Ruš (gre za drugo fazo projekta), kar bi lahko uremčili v dveh ali treh letih. V Rušah so predvideni tudi turistični objekti, ki jih sedaj ni. Na sektorju Bolfenk nad Mariborom sta načrtovani zamenjavi vlečnic Videc in Bolfenk s sedežnicama. Slednja bo speljana od hotela Bellevue do konca proge Jonatan, ta je podaljšek stare FIS proge, obe pa ob ustrezni debelini naravnega snega ponujata veliko užitka zahtevnejšim smučarjem. Jesenšek pravi, da je v pripravi še en velik projekt - povezava Ribnica z Ribniško kočo z dvema žičnicama. V vasi bodo zgradili turistično naselje, v naslednji fazi pa naj bi s sedežnicami povezali še Ribnico in Kope. S tem bi nastal največji smučarski center v Sloveniji.

Na Pohorju za daljši oddih in krajši obisk ni zanimiva samo zima. »Pod apartmajskim naseljem Bolfenk je bilo lani

Srečko Jesenšek

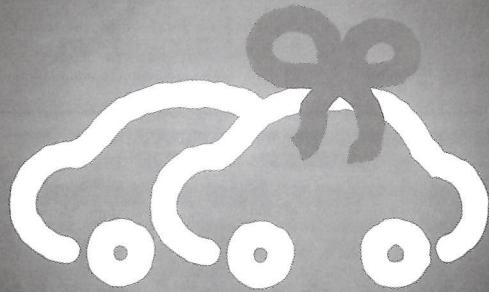
zgrajeno nogometno igrišče z umetno travo, v dolini sta dve novi igrišči, novo pa je tudi vadbišče za golf pri hotelu Arena. Letos se bodo začele aktivnosti za izgradnjo igrišča z 18 luknjami in računamo, da bi štiri lahko dobili že letos. Ob klasični ponudbi ponujamo tudi poletno adrenalinsko sankanje, zgrajena sta bila adrenalinski park in proga za gorsko kolosaljenje, pri Pohorski vzpenjači pa je že nakaj časa odprt kamp, pravi Srečko Jesenšek.

Topel december je mariborskim smučarskim delavcem povzročil ogromno težav, kljub neugodnemu vremenu pa jim je uspelo zasnežiti zgornja smučišča. Organizatorji Zlate lisice so se kljub veliki želji, da tekmi izpeljejo v Mariboru, moralni »predati«. Selitev na Gorenjsko pa vendarle ni bila tako zelo boleča, saj je, kot je rekel Srečko Jesenšek, »tudi Kranjska gora nekako naša«.

ALEŠ MIŠIČ - Večer
Foto:
BORIS VUGRINEC - Večer

Dvojna varnost dvojna sreča!

Več o nagradni igri na
www.adriatic-slovenica.si

Adriatic Slovenica 2S
Zavarovalna družba d.d. • Članica Skupine KD Group

Izredna skupščina Mednarodnega SCIJ.

Vroče na argentinskem snegu

Poletni kongres SCIJ bi bil lahko prelomen za delo mednarodnega kluba novinarjev smučarjev, pa pravzaprav ni bil, čeprav bi se v ožjem krougu nekatere stvari, pomembne za prihodnost kluba, zanesljivo lažje dogovorili, kot se jih dogovarjam na velikih, zimskih srečanjih. Že ko je naš klub lani v bulgarskem Banskem dobil novo vodstvo, je bilo jasno, da nas čakajo korenite spremembe.

To sta v svojih govorih podarjala tudi novi predsednik Miguel Aquiso iz Švice in novi generalni sekretar Roberto Micalli iz nam bližnjega Trsta. Oba sta še v članskih letih in do poletnega kongresa v Argentini, na katerem naj bi celo sprejemali spremembe statuta, pošteno poprijela za delo. V razpravo sta potem poslala razmišljanja o tem, kdo lahko sprejema spremembe statuta in tehničnih pravil, kdo odloča o tem, kaj se bo dogajalo na svetovnih srečanjih SCIJ, kdo mora zagotoviti, da se bodo srečanj udeleževali le telesno dobro pripravljeni smučarji, ki bodo nastopili tako v veleslalomu kot tekih, kako pomladiti udeležence, privabiti več mladih in ali bi lahko

določili tudi najvišjo starost udeležencev.

In v San Martinu de los Andes je bila razprava res burna. Zlasti okoli starosti udeležencev in članarine oziroma startnine, torej prispevka udeležencev organizatorjem. Glede prvega so bili nekateri tako radikalni, da je bilo že malo neprijetno, pri drugem pa tako radodarni (nekateri), da verjetno polovica držav takšnih stroškov ne bi zmogla. Zaradi zelo različnih mnenj smo dokončne odločitve preložili na bližnje zimsko srečanje v Španiji,

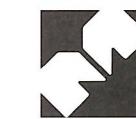
predstavnici nežnejšega spola. Če bomo to vsi spoštovali, potem ne bo nobene potrebe, da bi določali starostne omejitve (predlagana je bila starost 75, oziroma celo 70 let, pa kaj, ko so nekateri naši kolegi in kolegice v teh letih še tako čili, da jim tudi veliko mlajši niso kos). Povsem jasno pa smo določili, da statutarne spremembe lahko sprejema samo »velika« generalna skupščina, torej ta, ki se sestane na zimskih srečanjih. V Font Romeu nas tako čaka še veliko dela.

Bolj prijazno, ali pa tudi ne, je bilo nadaljevanje uradnega kongresa, kjer so se za organizacijo zimskega srečanja 2008 nenadoma pojavili kar štirje

kandidati: nemški Garmisch Partenkirchen, slovaška Jasna, italijanski Abetone in - Maribor. Že tam je bilo jasno, da Slovaki in Italijani v takšni konkurenči nimajo možnosti, mi pa se moramo še dogovoriti, kaj bomo storili, saj na Nemce za leto 2008 neizmerno prislikajo sponzorji. Morda bi mi tisto leto lahko organizirali poletno srečanje. O organizaciji letošnjega poletnega srečanja razmišljajo Makedonci, najbolj pa so presenetili Belgiji, ki bi radi organizirali zimsko srečanje 2010 ali 2011 v - Maroku.

V Mariboru zbiramo mnenja o vseh zgoraj omenjenih temah.

UROŠ ŠOŠTARIČ

Mercator

GOOD YEAR

Zmagovalci kombinacije na Golteh

Lanska razglasitev zmagovalcev državnega prvenstva SCIJ Slovenije na Golteh je minila ob zelo majhni prisotnosti udeležencev srečanja, tudi dobitnikov medalj in pokalov je bilo malo. Zato, za zgodovino še podatki o lani najboljših v seštevku rezultatov veleslaloma in tekov.

Superveteran: 1. Marjeta Demšar (Enciklopedija Slovenije), 2. Vera Avšič (Delo), 3. Bača Šramel Justin (TV Slovenija); **veteranke:** 1. Marjeta Šoštarič (Delo), 2. Helena Lovinčič (Radio Slovenija), 3. Aljana Jocif (Radio Slovenija), **članice:**

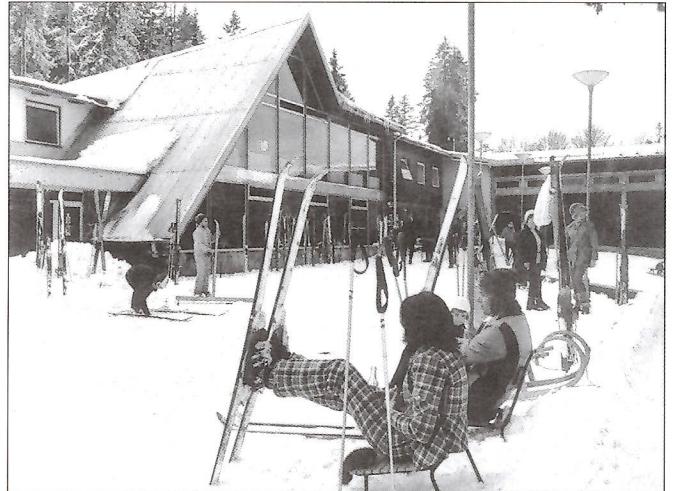

Foto: Dragiša Modrinjak

Stari in novi hotel Bellevue

Zahvala

Uredništvo Race se zahvaljuje vsem sodelavcem, ki so s svojimi besedili ali fotografijami sooblikovali podobo jubilejne številke. Posebna hvala dnevniku Večer in zlasti njihovi fotoslužbi.

SAVA, d.d., Skojoška 6, 4000 Kranj, www.sava.si

sava

Presegamo pričakovanja.

segamo vedno višje

KREATIWA

Preprosto tako, da izpolnjujemo obljube. Naši načrti so pogumni in drzni, naši koraki trdni in zanesljivi. Z urejenostjo procesov in razvojem na novih področjih zvišujemo vrednost družbe, povečujemo zadovoljstvo delničarjev ter krepimo zaupanje zaposlenih in poslovnih partnerjev. Svoje uspehe vedno delimo s tistimi, ki jih znajo ceniti.

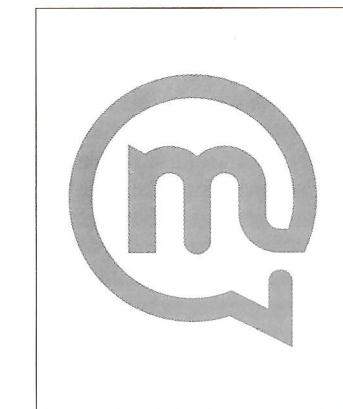
Poslovna skupina Sava

Družbe:

- Sava, d.d. • Savatech, d.o.o. z zunanjetrgovinsko mrežo • Sava - GTI, d.o.o. • Sava Rol, d.o.o. • Sava IP, d.o.o. • Sava Nova, d.o.o.
- Sava Medical in storitve, d.o.o. | • Sava - Schäfer, d.o.o. | • Golf in kamp Bled, d.d. • Grand Hotel Toplice Bled, d.o.o.
- Golf in Park Hoteli Bled, d.o.o. | • Terme 3000, d.d. • Terme Radenci, d.o.o. • Terme Ptuj, d.o.o. • Terme Lendava, d.d. | • Ensa, d.o.o.

Telekom Slovenije

VEČER

www.adria-mobil.si

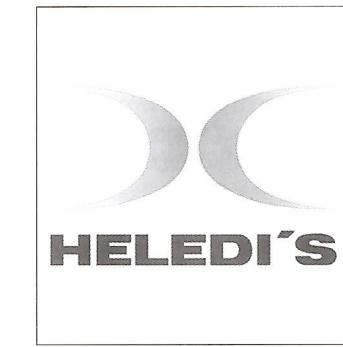

... KO JE BILA NAVADNA KARTONSKA ŠKATLA NAJHITREJŠE LETALO NA SVETU?

Časi se spremenijo. A mi še vedno verjamemo v uresničevanje vizij. Z uspešnim vživljanjem v nove vloge živimo za raziskovanje. Sledimo visokim ciljem, odkrivamo vedno nove poslovne priložnosti, vanje investiramo in jih razvijamo. Tveganja uspešno obvladujemo z znanjem in visoko strokovnostjo na vseh ključnih področjih delovanja: v prehrani, energetiki, turizmu, naložbah in informatiki. www.istrabenz.si

ISTRABENZ
Moč sodelovanja

SKUPINA ISTRABENZ

Ne joči za nami, Argentina!

Na poletnem srečanju SCIJ international smo poleti spoznavali deželo in veliko in dobro smučali

Slovenski pregor, da se živemu človeku vse zgodi, polnoma drži. Živ primer tega sem sama, ko me je avgusta lani presenetila novica, da grem z Uho in Urošem na poletno srečanje Mednarodne SCIJ v Argentino. Ker pa je na južni polobli takrat še zima, je to pomenilo, da bomo ob obravnavi zelo resnih predlogov novega predsednika o prihodnjem razvoju SCIJ na izredni skupščini, tudi smučali.

V moji presenečeni, že kar malo zmedeni glavi se je v trenutku zvrstila vrsta »problemov«. Kaj storiti z že plačanim dopustom, kako bomo presedali z letalo na letalo, pa odločitve glede prtljage in smučarske opreme, saj so takrat, kot zakleto, poostrišti nadzor na letališčih. Kaj vzeti s seboj in kako – kot ročno prtljago, kot navadno ...? Na koncu se je vse končalo srečno. Letala nismo zamudili nobenega, teroristi so dali mir, letalske družbe pa so tudi vse naše kovčke in torbe varno dostavile tja, kamor je bilo treba.

Zdaj si ponovno belim glavo, kaj naj vam povem o vsem tem,

Vulkan Lavin v ozadju za Uho in sopotnikoma na sedežnici na smučišču Chapelco, San Martine de los Andos

v Raci, saj smo doživeli, spoznali in videli marsikaj. Gostitelji srečanja, argentinski SCIJ v osebi Victorie Repetto in Ministrstvo za turizem v osebi Cecilie Nicolini (pri nas bi jo poimenovali državna sekretarka v ministrstvu) so ob izdatni pomoči Victorijinega soproga Retta naše druženje pripravili nepozabno. Svoj cilj, da gostje doživimo Argentino, njeni prostranstva, naravne lepote, kulturo,

zgodovino, turizem in ljudi, so po mnenju vseh udeležencev poletnega srečanja absolutno dosegli.

Buenos Aires

Že prvi večer smo po sprejemu in uradni otvoritvi srečanja v res luksuznem hotelu Palacio Duhau Park Hyatt Hotel doživeli pravo argentinsko večerjo s predstavo Tango Show at Esquina Carlos Gardel. Težko si je predstavljati veliko dvoranu z več kot tisoč ljudmi, ki jim prava mala vojska natakarjev skoraj neslišno postreže z večerjo – z argentinskimi steaki seveda, in ki prav tako hitro in neslišno pospravi mize. Nato se dvigne zavesa in predstava se začne. V zraku nad odrom najprej zagledaš manjši orkester, na odru pod njim pa se pojavi plesalci in plesalke argentinskega tanga. Iz točke v točko se v dvorani dviga temperatura, gledalce spreletava srh ob temperamentni glasbi ter spremjanju plesnih korakov in figur, polnih energije in strasti.

Argentinci znajo v turistični ponudbi odlično izkoristiti tudi svojo zgodovino. Pokazali so nam Opero Pampa, edinstveno predstavo o začetkih Argentine in njene tradicije. Vse se dogaja na prostem – glasba, ples, petje, bitke, tudi tista najbolj zna-

Moja malenkost med paralelnim slalomom na smučišču Catedral Alta Patagonia - Bariloche

menita za neodvisnost Argentine pri kraju San Lorenzo, ki jo vodil tudi nam znani general San Martin. Se spomnite tega imena in razpravo postaviti njebovega spomenika v ljubljanskem parku pri Figovcu?

San Martine de los Andos

Naslednji dan smo po dveh urah poleta prispeli v hitro razvijajoče se mestecu San Martin de los Andos, ki je bilo naša druga postaja in izhodišče na smučišča Chapelco. Mesto leži ob velikem jezeru Lago Lacar, kar omogoča tudi številne vodne športne.

Naša prva noč v Patagoniji. Bil je očarljiv, zelo hladen zimski večer, kar pa nas ni motilo, da ne bi s terase nad jezerom s kozarcem odličnega belega vina v rokah zrli v jasno nebo in opazovali Južni križ. V Nacionalnem parku Lanin smo čutili duh pravi SCIJ – duh povezanoosti in druženja novinarjev obeh zemeljskih polobel.

Čarobnost večera je kar prehitro minila in naslednji dan nas je čakal prvi stik s snegom. Smučišča Chapelco (tudi ta sodijo v Nacionalni park Lanin) so nas pričakala ožarjena z že skoraj spomladanskim soncem. Smuči so nas čakale v veliki izposojevalnicni, serviserji pa tudi. Fant te je malo pogledal, premeril s pogledom, izbral smuči in prilagodil vezi. Vse je teklo kot po maslu. Nekateri so imeli nekaj več težav s pancarji, a večjih problemov ni bilo.

Začeli smo z vodniki, ki so nas popeljali do dveh točk Cerro Teta na višini 1970 in 1980 metrov nadmorske višine, od koder smo občudovali veličastno, zasneženo piramido vulkana Lanin, visokega kar 3700 metrov. S teh dveh točk so izpeljane vse smučarske proge različnih težavnostnih stopenj. Kaj še dodati? Čisti užitek.

Gostitelji so nam pripravili tudi srečanje z Indijanci iz plemena Mapuchi, prvobitnimi prebivalci tega dela Argentine. Sprejeli so nas v svojem kulturno izobraževalnem središču v dolini brez asfalta, med vršaci poraslimi z gozdovi. Imela sem občutek, da sem nekje na

koncu sveta, saj daleč naokoli ni bilo ničesar. Skupina, ki se je v kulturnem domu zbrala prav zaradi nas, nam je postregla z znamenitim mate čajem in posebnim ovrtim kruhom. Malo je spominjal na naše miške, vendar testo ni bilo tako rahlo. Mate čaj pa so pripravili (samо prelimili so ga z vrelo vodo) v posebni skodelici hruskaste oblike, ki je krožila med nami in vsi smo ga po pozirkih srkali z eno samo kovinsko cevko, prav tako posebne oblike.

Vmes smo prisluhnili zanimivim pripovedim gostiteljev –

glavno besedo je imela Indijanka Iris. Njeno opisovanje zgodovine Mapuchijev je teklo gladko, besede so bile izbrane in misli povezane. S svojo pripovedjo nas je prepričala, da so to ponosni in delovni ljudje, ki so v zgodovini mnogo pretrpeli. Več sto tisoč so jih pobili, vendar so obstali. Danes njihovi potomci živijo vse od Buenos Airesa do patagonijskih pamp in dolin med gorskimi vrhovi, ki jih je zajel turistični razvoj.

Mapuchi so veliki borci za varovanje okolja in njihov glavni cilj je ohraniti naravo kar najbolj nedotaknjeno. V upravnem odboru družbe, ki upravlja s smučišči Chapelco, sedi tudi njihov predstavnik, kar jim zagotavlja vpliv na razvoj območja, saj predlog ni sprejet, če se Mapuchi z njim ne strinjajo.

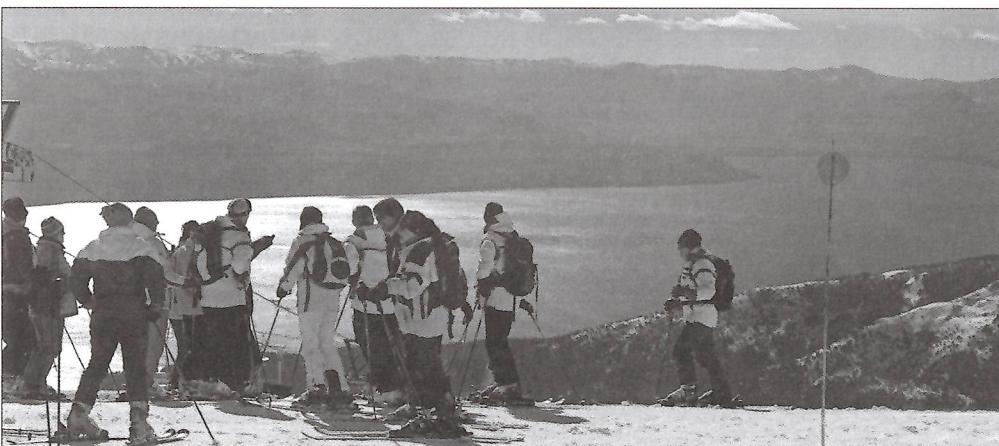
Bariloche

Naše druženje v San Martin de los Andos se je končalo z zelo slabovo vremensko napovedjo. In res je zjutraj močno dežalo. Victorija, Cecilija in Ret-

to so nas priganjali k točnemu odhodu avtobusa. Dež je namreč grozil, da bomo na poti do naše naslednje postaje v kraju Bariloche obtičali v blatu. Precejšen del poti je potekal po dolini sedmih jezer, po slabih makadamski cesti, ob rekah in jezerih, v popolni samoti. A splačalo se je pohititi. Prav nič nas ni motilo hladno deževno vreme, da ne bi občudovali neokrnjene narave. Angostura, turistično mesto ob severnem delu jezera Nahuel Huapi, nas je sprejelo med močnim dežjem. Povedali so nam, da je to običajen pojav, saj pri njih dežuje več kot 200 dni na leto, a turizem kljub temu cveti v vseh letnih časih.

V Bariloche smo se iz Angosture odpravili po jezeru, s katamaranom. Vmes smo se ustavili na otočku in se sprehodili skozi rdeči gozd dreves Los Arrayanes, ki so nekaj posebnega in uspevajo samo tukaj. Njihov les je resnično nekakšne rdeče barve, zrastejo pa celo do višine dvajset metrov. Pogoj za to so prav prej omenjene velike količine dežja.

Bariloche je mesto, podobno večini tovrstnih turističnih krajev – hoteli, restavracije, trgovine. Vse živi za turizem. Skrbela nas je vremenska napoved. Kaj nas bo pričakalo zjutraj? Pričakalo nas je hladno, a sončno jutro. In veste kaj nam je povedal eden direktorjev hotela Panamericano? Nočna delovna obveznost vseh zaposlenih z direktorji na čelu je bila celo noč pihati v nebo in razpihati težke deževne oblake. Uspelo jim je.

Pogled na jezero Nahuel Huapi

Do smučišča Catedral Alta Patagonia smo se počasi vzpenjali po lepi asfaltirani cesti. Ob prihodu nas je v izposojevalni smučišči pričakalo lepo presečenje – hitri in prijazni serviserji so nam prinesli ogrete pancarje, nam jih obuli in zapeli. Luksus, ki se je ponovil tudi po končanem smučanju, saj so nam odpeli in sezuli pancarje ter nam nataknili naše, a ponovno tople superge. Zavezali smo jih lahko sami. To so nam pa dovolili.

Smučišča Catedral Alta Patagonia imajo vse, kar imajo nam znana evropska smučišča. Izhodišče za smučarske proge je na 1030 m, najvišja točka, s katere se spustiš v dolino, pa je 2100 metrov nadmorske višine.

Pri smučanju sem občutila nekaj posebnega. Nikoli si nisem mislila, da bom kdaj v življenu doživela smučarjo v času, ko sem običajno na morju. Ni sem bila edina, saj sta se podobno počutila tudi Uha in Uroš. Še posebej smo čutili to v nogah – krepko nas je dajal »muskl-fibr«. Pa nič zato. Tudi tekmovali smo lahko, in sicer v parallelnem slalomu, skupaj s kolegi in kolegicami iz Argentine. Najprej v parih, potem pa so se stavili skupine tistih, ki so imeli najboljše in najslabše čase. Uha je sodeloval v eni takih skupin in na koncu je njihova skupina zmagala. Midva z Urošem pa se nisva uvrstila niti med najslabše niti med najboljše, čeprav sva v parih premagala svoje tekmece. To pa je tudi nekaj. Vsaj zame.

META VERBIČ

Vrnitev na Pohorje

Od katastrofe do delirija - Pa še Santana ...

Mariborsko Pohorje. Tako privre milijon spominov. Takšnih, z napisom »fragile« - krhko. Najbolj dragoceno. Madonca! Pa ne, da se staram?

Saj še pomnite, tovariši! 2000! (Ah, ali je letnica sploh pomembna?) Bilo je pač tisto leto, ko smo slovenski skiževci gostili race z vsega sveta. Sonček, Andrej in jaz smo bili zadolženi za izdajanje Race, dnevnega časopisa našega druženja. Mimogrede - prvega dnevnika mednarodnega SCIJ sploh.

Zacetno se je katastrofalno. Ugotovili smo, da je prostor v pritličju hotela Arena, ki so nam ga dodelili, povsem neustrezen. Zato smo morali vso »mašinijo« (petstotkilskega kopirka, računalnike, papir ...) itd) po ozkih stopnicah preseliti v podstrešno sobico. (No, tu je nastradal predvsem moški del ekipe). In potem smo začeli ustvarjati. Dvojezično. Slovensko - angleško. Proti enajsti zvečer je tekla ura, ko je bilo vse spisano, prevedeno, postavljen...

Na tem mestu je potrebno kratko pojasnilo: naš Sonči se je z najboljšimi nameni na vse pretege potrudil, da smo na posodo dobili najbolj sodobno »splosh in oh« aparatu - stroj, ki besedila ne samo skopira, ampak jih tudi samodejno zloži v ličen biltenček. Tam okrog dvesto jih moramo napraviti. To bo šlo zlahka!

In je šlo ... V pomoč se ponudita še ljubi prijateljici, Prlečki Lidija in Tatjana. Da bomo čim prej gotovi. In sedimo vsak s svojim spenjalcem v roki, čakajoč na biltene, da jih bomo hitro speli.

In stroj res izpljune prvi bilten. Vzorno zložen. Eden od nas ga spne. In potem spet sedimo

in čakamo. In »mašina« melje in melje in čez dobre pol minute izpljune nov bilten. Vsi plamenemo, ampak le eden od nas ga lahko spne. In tako do šestih zjutraj ...

»Ljubi bog! Sedem dni dela do jutra - tega pa ne bom preživel,« pomicam, ko se z zadnjimi močmi odplazim - brez večerje - spat.

Naslednji dan modro uredništvo določi drugačno taktilo: ročno delo. Strani se tiskajo sproti čez dan, zvečer jih ročno zložimo in spnemo. (Lidija in Tatjana sta nepogrešljiva pomoč.) Presenečenim novinarškim kolegom položimo novice pravkar minulega dneva že k desertu pri večerji. Ne morejo verjeti. Naših občutkov ni mogoče opisati! Popolno zmagoslavlje!

Dnevi nato tečejo mirno. Dopolne se Sonči, fotoaparat, beležka in jaz odpravimo na smučišča. Vreme je čarobno: sonce, rezek mrz, bleščeci sneg, zlati lesk na zasneženih smrekah, mirna idila ... klub delu in obveznostim na progi je vse skupaj čisti užitek. Nepozabno!

Zgodaj popoldne je za nas uživanje konec. Začne se delo v uredništvu. Pisane, tiskanje, urejanje ... In ko se race po večerji zgrnejo na plesišče, jim že delimo svežo Raco. Šele potem pride na vrsto večerja tudi za nas, racmane, pisce Race. In še to le na tisti dan, ko gostom ponudimo slow food. In nato nekaj sprostitev - klepet, šale, ples v Habakuku. Vsako jutro trkam na vrata sosednjega hotela Arena, kjer imam sobo. Z nasmehom mi odpira čistilka, ki je že začela s svojo jutranjo izmeno. Jaz pa hitim po nekaj

kratkih ur spanca pred novim dnevom.

Resimamo sodobno opremo. Celo digitalni aparat - za tiste čase še dokaj redek. Jaz ga imam sploh prvkrat v roki. Za naslovnico Race na dan veleslalomske tekme si zamislimo krasen posnetek tekmovalca/ke med vratci. In se postavim v prežo na primerem mestu ... Škljoc!

Jo! Digitalec ima med trenutkom, ko pritisneš na sprožilec v trenutku, ko posname fotko, nekaj časovnega zamika. Rezultat: tekmovalca ni na sliki. Naslednji Škljoc in ... tekmovalec je spet »ušel«. Pa v naslednjih nekaj poskusih tudi.

»Le čakaj! Te bom že ukrotila!« si mislim in začнем računati, kje mora biti tekmovalec, ko bom pritisnila na sprožilec, da bo fotografija posneta v trenutku, ko bo obvozil vratca. Ampak ni tako enostavno, kajti tekmovalci vozijo različno hitro ... Še dolgo Škljocam v prazno. No, na koncu pa le posnam tisto, kar sem hotela.

Prispevali mnogi racaki in race. Tudi tisti, gostujuči. V pomoci nam je bilo simpatično dekle, študentka angleščine, ki je v začetku zmedeno in s strahom opazovala naša medsebojna zbandanja, na koncu pa se skoraj s solzami v očeh poslavljala od nas. In zlati Darko, delavec v hotelu Arena, ki nam je iz dneva v dan izpolnjeval vse, še tako nemogoče želite ... In pa, ah! Santana! - tisto leto največkrat predvajani Smoth, ki smo ga navajili vsakokrat, ko nam je začelo zmanjkovati energije. (Čeprav sva s Sončijem tisti teden imela za zasebno himno drugo pesem, namreč: I feel good!)

In spominov je še. Drobnih prebliskov iskrivih doživetij in srečanj s čudovitim ljudmi. Vsakdo med nami jih lušči po svoje, a verjamem, da so dragoceni za vsakogar od nas. Hvala, že sem, da sem bila del tege.

NADA KUMER

P.S.: Nekaj tednov po svetovnem prvenstvu SCIJ-a v Mariboru me je Sonči presenetil s čudovitim darilom: vezano izdajo Rac, ki so nastale pod pohorsko snežno arenou. Hvala, Sonči!

Ko gre za zdravje!

Slovenska »španska« odprava na 53. srečanju SCIJ v Font Romeu (z leve): Branko Stamejčič, Miča Vipotnik, Uroš in Marjeta Šoštarč, Darko Koren, Janko Šopar, Igor Mušič, Srečko Klapš; (čepijo) Petra Lesjak, Maja Grgić in Vlado Krejač.

Hasta la vista Font Romeu

Iz s sončkom obsijanih Pirenejev se je minulo soboto ponoči s petimi osvojenimi medaljami s 53. zimskega srečanja SCIJ international vrnilo 11-člansko slovensko zastopstvo.

Srečanje so ob sijajnem vremenu, vrhunski kulinariki in neoprostljivih organizacijskih spodrljajih pripravili španski kolegi v francoskem (katalonskem) turističnem središču Font Romeu. Le za vzorec snega, a skrbno pripravljene vsaj nekatere proge na osmih bližnjih smučarskih središčih, ki jih upravlja združenje Neige Catalane, so ponudile dovolj možnosti za dobro smučarjo, še več za odlično druženje. Pri tem smo tako na nacionalnem večeru s hrano, pičajo in pesmijo spet izstopali Slovenci, ki smo se tudi sicer največ družili z nekdanjimi »bratji« in obujali nostalgične spomine na nekdajno Jug. Tudi tekmovalno smo bili uspešni, kar velja zlasti za naše tokrat neobičajno »ne-tečne« račke.

Kombinacija - superveteranke: 1. Tolnayova, 3. Miča Vipotnik; veteranke: 1. Marjeta Šoštarč; članice: 1. Motta, 4. Maja Grgić; superveterani: 1. Isard, 15. Uroš Šoštarč; veterani: 1. Malmberg (Sve), 6. Darko Koren; člani: 1. Clerc (Fra), 17. Igor Mušič, 21. Srečko Klapš.

Rezultati veleslalom - superveteranke: 1. Tolnayova (Svk) ... 7. Miča Vipotnik

SCIJ Slovenije se zahvaljuje

SPONZORJEM IN DONATORJEM,

ki so omogočili izvedbo 40. zimskega srečanja SCIJ Slovenija Maribor 2007

SAVA Kranj

PETROL

TELEKOM Slovenije

MOBITEL

GORENJE Velenje

ZAVAROVALNICA Maribor

PS MERCATOR, Ljubljana

URAD VLADE ZA INFORMIRANJE

ELEKTRO MARIBOR

LUKA KOPER

ISTRABENZ Koper

ADRIATIC SLOVENICA

KRKA Novo mesto

ADRIA MOBIL Novo mesto

DELO, Ljubljana

VEČER, Maribor

SANOLABOR Ljubljana; MEDEKS, ZLATARNA Celje, Mestna občina Celje, KOVINTRADE Celje, BANKA Celje, NLB Celje, SPEM, Maribor, MEDIAPOLIS Ljubljana, Mestna občina Maribor, RTV Slovenija, RADIO Maribor, DELO REVJE, Ljubljana, Delo TCR, Ljubljana, Atelje VOKAL, Ljubljana, Gostilna »Pri lipi«, Muta, PERUTNINA Ptuj, PROBANKA Maribor, NOVA KBM, Maribor, POŠTA SLOVENIJE, NT&RC Celje, Kompas Holidays, Ljubljana

Najhitrejše račke

V Izoli so se račke za naslove državnih prvakov v teku merile 12. novembra. Lenoba in volitve sta razredčila vrste nastopajočih, tisti, ki so vendarle prišli v Izolo, pa so - kot vedno - uživali. V teku na slikoviti obmorski progi in nato ob kozarcu vrhunskie vinske ponudbe vinskega barja na Manziolijevem trgu, kjer je novinarje gostila Vesna Zaro (slabšo polovico Bruna je zvilo v hrbitenici in je tiste Martinove dni preležal). Druženje v vinski baru, ob udeležbi bjonde Nataše in še nekaterih istrskih kolegov je zadišalo po račkah na morju. Nosilci medalj (z leve): Ciril Gale, Igor Jurič, Robert Škrlj (najhitrejši veteran), Branko Vrabec (najhitrejši absolutno), Hinko Jerčič.

VENČESLAV JAPELJ

Mize so se šibile od dobrov

Dobro smo se tudi ujeli z ansamblom Kar bo pa bo

Na Koroškem je res fajn!

Že dolgo časa je imel Hinko Jerčič idejo, da bi novinarjem pokazal lepote dravske doline in Mute, kjer je se je redil. In ker sem tudi jaz že 25 let občanka Remšnika sva sklenila, da zvabiva v začetku septembra novinarske športnike na Koroško.

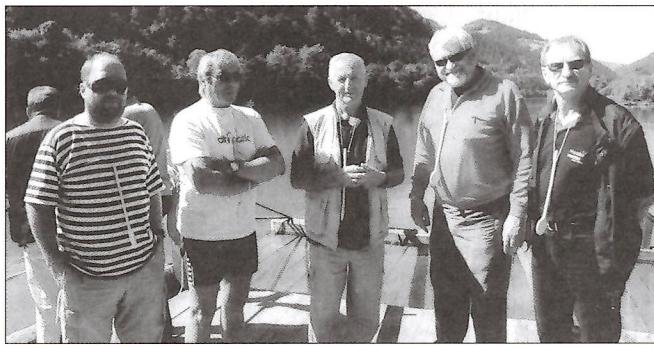
Dobili smo se v Gortini na splavu, kjer sta nas sprejela župana Mute in Radelj, ter vodja Dravskih splavarjev Anton Gostenčnik. Po dobrodošlici smo se prepustili splavarjem, njihovim šalam, glasbi, pripovedim in pristni splavarški hrani. Na ta prvi septembrski vikend je sonce sijalo kot za stavo in vožnja s splavom je bila samo začetek uživanja na Dravi, ki se je nadaljevalo v stilu hranjenja in pokušanja koroških dobrot. Koroški gošči pa mežrli in frika bi bili dovolj za vse tri dni. A nadaljevali smo s ploščo dobrodošlice in končali s kmečko pojedino ter veselico pri gostilni Žohar, pod radeljskim mejnim prehodom.

Ampak - vse to smo si moralni zaslužiti. Takoj po uvednem delu proslave pred radeljskim dvorcem, kjer so se začela Koroška srečanja, nas je po učni gozdni poti peljala gozdarka Jerneja Čoderl, vodja krajevne enote Radlje Zavoda za gozdove RS. Najprej strmo, potem še bolj strmo in na koncu ravnila s hincico, kjer so nam ponudili fri-

ko, ki so jo skuhalo gozdarji Ivan Skerlovnik, Miha Kristan, Ivan Hafner, Peter Tašič in Zdenka Jamnik, svetovalka za gojenje gozdov v radeljski enoti.

Pot na grajsko obzidje je bila samo začetek prvega nočnega pohoda, brez baterij, le ob občutnem in poznavalskem vodenju Jerneje Čoderl smo skozi gozd in strmine, prišli po dobre uri hoje do gostilne Žohar. Sonja in Jeras oprostita, ampak za užitek se je treba vedno potruditi.

Konec dober, vse dobro in v gostišču Žohar je bilo veselo, za hrano in pijačo je poskrbel lastnik Maks Ternik, igral nam je ansambel Kar bo pa bo, ki je v svoje vrste vključil tudi nas novinarje. Kdor ni pel je igral in kdor ni igral je plesal, skupaj s kmečkimi ženami, ki so s svojimi sladkimi in slastnimi dobrotami prišle povsod tja, kamor smo šli mi.

Glavni na splavu v Gortini

V soboto se je najbolj trudil Hinko, saj je Muta njegova rojstna občina.

Začeli smo v Gostilni pri lipi, kjer nas je z dobrimi namaži, kruhi in potico počastila Helena Kresnik Pažek, ki nas bo »častila« na letošnjem zimskem srečanju s kosirom v torek, na koroški dan. Iz te gostilne smo nadaljevali z učno uro zgodovine v najstarejši cerkvi na Slovenskem, v rotundi sv. Janeza Krstnika, kjer je razlagal prevzel Kristijan Helbl. V muzeju na Muti je Kristl Walzl orisal zgodovino kraja. Po kulturni uri pa smo se odpeljali na Pernice, kjer se je v kulturno-zabavnem izkazalo Društvo pohodnikov Pernice na čelu z Blažem Krajenecem. Pomagale in pomagali so: Marjana Krajinč, Gelika Palko, Cvetka Krajinč, Betka Pečnik, Silvo Sekolonik, odlična s harmoniko sta bila duo Pečnik, Peter in Urban.

Potem nas je na Pernice, vasico, nekaj čez tisoč metrov

Zvečer smo se v Radlje peljali po drugi poti, da smo spoznali strmine Kozjaka, lepote travnikov in razkošnih gozdov. Poslovili smo se šele v nedeljo zjutraj, pa še to ne vsi, saj so se nekateri odzvali prijaznemu vabilu Vuhredčanov in proslavljali z njimi krajevni praznik.

Korošci so nas medse povabili tudi letos, prvi vikend v septembru, ko si bomo ogledali Črno, Prevalje in Mežico z rudnikom in ko se bomo peljali več kot kilometri v sredino Pece. Le kje bomo imeli lokostrelske tekmovalne pa nam Hinko še ni zaupal.

URŠKA ŠPROGAR
Foto: HINKO JERČIČ

40

Državni prvaki lokostrelskega tekmovalja

Besna tekma

Na Pernicah smo na lepo urejenih športnih igriščih pripravili tekmovalje v lokostrelstvu, v odbojki na travi in tekmo v malem nogometu.

Začnimo z lokostrelstvom, ki je bilo na Muti razvito že v šestdesetih letih prejšnjega stoletja in taborniški odred Bistre potoka Muti je že leta 1964 pripravil prvo republiško lokostrelske tekmovalje. Televizijska ekipa TV Ljubljana je o tem pripravila poročilo, da pa so lahko prišli na kraj dogajanja z vso opremo, so morali prečiti hladno Bistrico. Na prvem tekmovalju sta rekordnih enajst krogov dosegla Niki Rožej in Hinko Jerčič, ki je z boljšim zadetkom postal prvi uradni prvak v lokostrelstvu.

Ko smo po doseženih krogih zložili zapisnike obeh tekmovalnih skupin, smo dobili končni vrst red. Bilo je zelo napeto, saj je v prvi skupini močno vodil Matjaž Tanko, v drugi pa je prav tako solidno streljal Hinko Jerčič, ki je zmagal le za en krog.

Sledila je razglasitev rezultatov in podelitev kolajn ter praktičnih nagrad, ki so jih pripravili na Kovačiji Štruc na Muti. Bilo je toliko malega vrtnega orodja, da ga je bilo za vse dovolj.

Končni vrstni red lokostrelskega tekmovalja SCIJ Slovenija za leto 2006: **Ženske do 50 let:** Majda Grajžl - 22 krogov in **nad 50 let:** Irena Brejc - 90 krogov ter Ani Golob - 75. **Moški do 50 let:** Vili Einspiller - 81 krogov, Jože Grajžl - 72 in Franci Ferjančič - 60. **Nad 50 let:** Hinko Jerčič - 131

terimi je bil tudi župan Mute, Boris Kralj. Izvedli smo finalno tekmo med novinarji in občino Muta. Po pet igralcev na vsaki strani je brž pokazalo, kam se nagiba tehnica. Sodnik Matjaž Tanko je svoje delo opravil odgovorno in ekipa domačinov je prvi niz dobil s 25 : 18 in drugega s 15 : 8. Zlate kolajne smo prejeli: Boris Kralj, Ludvik Jerčič, Štefan Gril, Andrej Poročnik in Urška Šprogar. Drugo mesto in srebrne kolajne so osvojili člani ekipe SCIJ Slovenija: Damjan Križnik, Tine Golob, Jože Grajžl, Rajko Ocepek in Hinko Jerčič.

Zanimivo je, da so najmlajši, tudi Einspillerjeva najmlajša, kazali največje navdušenje za mali nogomet, ki je zapolnil še preostali čas do trde teme, ko se je druština zatekla v zavetje nekdanje osnovne šole. Letos je prenehalo s svojim poslanstvom, ker je na Pernicah zmanjkalo otrok. Res škoda.

HINKO JERČIČ

www.luka-koper.si

Prihodnost nas pričakuje in nas spodbuja, se nam smehtja. Vračamo ji nasmeh, medtem ko premišljeno vstopamo v novo obdobje razvoja in rasti.

LUKA KOPER 1957 50 2007
za nova obzorja

40

za pijačo); še predvsem pa vedno eni in isti novinarski in obnovinarski obrazi – pohvaljeni tako tisti, ki se na nič kaj zahtevni progi pošteno zares gonijo za medaljami in zvonci ter nič manj njihovim družinskim članom, prijateljem in ljubimcem, ki jih zavzeto spodbujajo in dodajajo maloštevilčnosti potrebnou količinsko kvoto ...

In ta ter takšna zgodba se ponavlja leto za letom, že dolgo vrsto let.

Zato kličemo: d o v o l j! Zamenjajmo ploščo!

Zato nekaj organizatorsko usekanih račk prihodnje leto za tekmovalne račke ne bomo več pripravili srečanja, ki je uradno sicer tudi državno prvenstvo novinarjev z gorskimi kolesi.

Halo?! Pa ja ne mislite resno?! je slišati jezne proteste tistih stalnih abonentov, ki so glavni akterji oziroma pevci na opisanih zlajnani starih zgodbi.

Povsem resno mislimo!

Razen če ...

Razen če zamenjamo staro plošče z novo?! Če ob okroglem jubileju, dvajsetletnici, ki verjetno že napada ta novinarska kolesarska druženja (le kdo bi jih štel!) prihodnje leto ne pripravimo nekaj novega. Tako novega in vabljivega, da bomo v idilično kraljestvo zlatorogov, pardon novinarjev z gorskimi biki, zvabili tudi novinarske kolege, ki jih kolesarjenje ne zanima.

Je vredno poskusiti?! Čakamo spodbudo in namige. Če jih bo dovolj, organizatorski one man band, imenovan tudi Tinček obljudbla: pustite se presenetiti. Mu gre zaupati?!

Račke na kolesih: Bohinj danes in nikoli več?!

Kar je res, je res. Tako kot se (žal) strašljivo hitro staramo vsi mi in ta naš novinarsko-športni ferajn z nami, tako so tradicionalna tekmovanja novinarjev z gorskimi kolesi v Bohinju vse bolj podobna tisti znani *stara plošča, stará plošča...*

Naštavamo: vedno znova strah, da bo muhasto septembrsko vreme odplavilo srečanje (letos bi ga skoraj, zato smo ga modro prestavili z druge deževne na tretjo sončno soboto); idilično kičasto okolje ob smaragdno-zelenem jezeru, ki je na naših kolesarskih novinarskih srečanjih vsem katastrofalnim vremenskim napovedim navkljub na koncu vedno obšljano s presenetljivo toplim jesenskim soncem; odlična organizacija, ki temelji na prostovoljnosti domačinov (posebej hvala tradicionalnemu gostitelju, Frenku Kramarju, sicer bohinjskemu županu, ki je z nami od prvega dne, Lokalni turistični organizaciji z Markom Lenarčičem na čelu, domačemu športnemu društvu, pa ribičem za slastne postrvi ter Unionu

Vsi so odhajali, mi smo pa rajali

Mi2 razkurnili ostanke naše raje do konca - abstinenca večine sodelujočih pa še bolj

Lansko srečanje na Golteh smo zaključili z nepozabno žurko, za katero je poskrbel najboljši bend iz Rogatca - Mi2.

S solzami v očeh sicer pišem, da vas je večina, ki ste lani na novo odkrili Golte in čarobnost tamkajšnjih smučišč, prav ta vrhunc prešpicala. Smo pa zato žalujoči ostali skoraj brez sape. Igral nam je eden najboljših in najdosečnejših rokenrol bendov na Slovenskem, ki se ni prav nič spa-

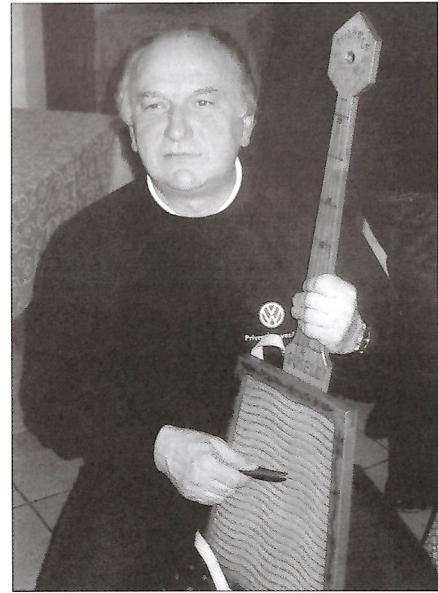
DELO

Mi2 so nam dali vetr. Pomagal je tudi celjski dopisnik Dela Primož Škerl.

Lanski zadnji dobitniki rumenih majic. Rajko Ocepek, Nina Prešern, Vili Einspieler in rumena majica celotnega srečanja - Bine Rogelj.

Žika Janković iz Srbije je na ribežu igrал, kot da so gusle.

ral. Kot ekspresni vlak so nas najprej vodili skozi vse svoje uspešnice in skupaj z njimi smo tulili »pizda ti materna« v komadu, »Pa je šla«. A ker smo znano sramežljivi, so nas, izkušeni mački kot so, pač poveli tudi skozi terasne uspešnice. In tako smo najbrž prvi in edini poslušali tudi rokersko pobarvane damatinske, pa Zelene oči, tudi starogradiske - na koncu so nam igrali kar po željah. Na njihov svojski, izviren, rokerski, grob, a čudovit način. Pa še našega Primoža Škerla so sprejeli v bend, da je še on eno odrifal.

V poduk in svarilo, da srečanj ne zapuščajte pred koncem, le nekaj fotografij z zaključne, za redke prisotne nepozabne fešte.

Snežko snežak bo car Pohorja

Številne estradne zvezde tokrat zamenjal sam predsednik, v vlogi pohorskega snežaka

Potem ko so nas v zadnjih letih na naših državnih srečanjih tako nesmrtno zabavale zvezde estrade, se je naš predsednik odločil, da bo to pot drugače. Nadel si je snežni plašč, rdečo kapo in se razglasil za carja pohorskih snežakov. Letos bo glavni in odgovorni zabavljač naš Sežko Snežak.

Da mu ne bi bilo pretežko (pa tudi sicer) si je izgovoril pomoč vile Vsevedke iz celjske Pravljične dežele. Gotovo mu bo pomagala pri zamišljenem čarobnem in pravljičnem programu v novem hotelu Bellevue. Snežko Snežak je namreč mimo uradnega programa srečanja pripravil tudi svoj lastni, pravljično-pohorsko-vlcerski program. (Za nevedneže - vlcerji so po pohorsku holcarji ali gozdarji).

Posebej pestro bo ponoči, ko so vilinske moči največje. Za takrat nam Snežko Snežak obljudbla tudi nekaj pevskih nastopov. Prisegel je, da bo lastnoglasno odpel nekaj avtohtonih napevov in ponarodelih uspešnic. Na prvem mestu bo gotovo hit »Mala vrgu ti bom kepo v glavo«, če bo le dovolj snega za izdelavo kakšne posebej močne ledene kepe. Prav tako ne bi smela umanjkat »Vlcerska polka«, ki pa je posebej zanimiva v plesno gibalnem smislu. Med njo namreč Snežko snežak v divjem ritmu vrečeče polke biča prisotne z olupljenim smrekovim lubjem. Da ne bo pozabil na ono »Štajerc je pravi«, pa tako ni vredno niti zapisati. A, da je. No, naj spomnimo na refren: »nobeden še nesu ni me domu ...«

V mislih ima, smo slišali, tudi nekaj prav tveganih in zlobnih podvigov, zato morebitnim udeležencem, še posebej pa udeleženkam, godnim za odstrel, svetujemo maksimalno previdnost. V program se mu je namreč prikradel tudi voden ogled strelišča v bližnjem Razvanju ...

Tudi sicer je v posebni izjavi za našo Raco Snežko Snežak razkril nekaj svojih domiselnih, le za redke spornih domnev. Obljudbla nam svojo pravljično viro, a zanjo se bo treba potruditi. Kdor

bo peš prehodil pot od Bellevuea do Areha, preko Treh kraljev na Ribniško kočo in nazaj preko Klopnega vrha, vmes pa ujel vsaj tri sove, štiri čuke, enega Vrabca, eno Kosovko, kakšnega Goloba, najmanj eno Orlovko (posebej za Snežko), dva voluharja, štiri Zajce, nabral pa še dva češarka in iz ostankov snega naredil še kepo, ki bo imela pol metra v premeru, jo bo imel. Potem pa naj počne z njo kar

hoče. Magari jo komu podari ali pa si jo pribije na zid za spomin.

V pohorskih hostah nas čaka še kaj zanimivega in razburljivega, obeta Snežko snežak. A o podrobnosti teh prav nič podlih, morda le malo izkrivljenih načrtov več v terenskih racah na mestu lica.

SONČEK

(bo - za sneg ne oblubimo)